

**Антоноје - Анто Милосављевић Вуксановић
(1900 - 1966)**

Антоноје - Анто Милосављевић Вуксановић је рођен 1900. године у Крњој Јели код Шавника да би се одмах по завршеној Учитељској школи пријавио Министарству просвете - зарад запослења - које га поставља на место учитеља у Ибарској Слатини. Како ни сама општина Слатина у то време није имала одговарајући кадар то је Антоноје поред учитељског посла морао да ради и у њеној администрацији.

Пошто за извођење наставе није било одговарајуће зграде то је она отпочела са радом у једној бараци у којој, наравно, није ни могло бити одговарајућих услова за рад. У процес изградње нове школске зграде, игром случаја, био је непосредно укључен и сам краљ Александар I Карађорђевић. Приликом једног његовог повратка из Скопља у Косовску Митровицу свратио је и у општину Ибарска Слатина. Тадашњи председник општине Ибарске Слатине, Игњат Милановић, одређује трочлану групу која ће дочекати краља У тој је групи био и Антоније - Анто Милосављев Вуксановић. Када је краљ том приликом видео бараку у којој се изводи настава наложио је да се она замени новом зградом. Но, пошто су му одговорили да за такав подухват немају довољно новца он је из свог новчаника извадио 3.500 динара и рекао:

- Ево, нека вам то буде за почетак. А сем тога, чим стигнем у Митровицу, разговараћу са начелником среза да и они учине што могу да вам помогну. Велики део терета морате сами да поднесете. То значи да треба добро да организујете сељаке и остале грађане - да сви учине онолико колико могу за своју школу.

Пре поласка краљ је, поздрављајући се са својим домаћинима, даровао учитеља са 1.500 динара уз коментар:

- Ти живиш далеко од своје породице и због тога си изложен већим трошковима. Нека ти ово буде мала награда за пожртвовани рад са којим су, то смо чули од председника, сви задовољни.

Пошто је до краја извео прву прву генерацију ђака Антоније - Анто Милосављев Вуксановић је премештен у Кориље, затим у Нови Пазар, па Борчане да би 1928. године - из нама непознатих разлога - био и отпуштен из службе.

У књизи Деведесет година школе у Крњој Јели коју је Миро Вуксановић посветио свом учитељу Антонију - Анту Милосављеву Вуксановићу аутор дословно бележи:

- У знак поштовања и захвалности мом учитељу Анту Милосављеву Вуксановићу, који ми је у крњојелској школи, од 1950. до 1954. године, предавао све предмете, у сва четири разреда. Имао је изузетну способност да у ђацима буди радозналост и да им отвара тајне знања.

Као учитељ Антоније - Анто Милосављев Вуксановић је у Крњој Јели радио од 1944 - 1955. године када одлази у пензију. Умро је 1966. године у Крњој Јели - где је и сахрањен.

Антоније - Анто Милосављев Вуксановић је са првом женом Стеваном (Милетић) Поповић Вуксановић (1888 - 1964) - први пут је била удата за попа Данила Поповића, а пореклом је из Придворице од Милетића - имао три сина: Радослава, Миодрага и Александра. Александар је умро врло млад. Радослав и Миодраг су у каснијим годинама свог живота живели у Београду. Занимљива је, међутим, биографија најстаријег сина Радослава - Рада Антонија Вуксановића.

Он је рођен 29. 10. 1921. године у Сочаници. Завршио је Економски факултет и у свом је радном веку био врло успешан привредник. Био је потпредседник, а потом и председник Среског народног одбора у Косовској Митровици, потом финансијски директор Трепче и коначно генерални директор монетарно кредитног сектора при Народној банци Југославије у Београду.

Носилац је ордена Залуга за народ са златним венцем, добитник је дипломе почасног члана Савета за економиста Србије и почасни грађанин општина Косовске Митровице и

Лепосавића. Објавио је око 120 научних радова из области економије, финансија и банкарства у познатим часописима у земљи и иностранству. Говорио је немачки, умро је у Београду.

□ *Антоније Вуксановић - рад проф. Љиљане Путник*
